

Bir Mektubum

– Tuğba Topal · 20 Ocak 2020

Çıktığım seferde iki bilet aldım biri acılarıma, biri kendime.

Bir mektubum, pulunu terk eden.

Kocaman anılar taşıyan...

Durduğum her istasyonda indiriyorum birer birer onları yüküm hafiflesin diye.

Bir mektubum sahihsiz kalmış, noktası ilk kelimesinden önce koyulmuş.

Akıp giderken yürek trenim buz gibi demir ırmaklarında, donuyor ruhum.

Donuyor kalbim

Hayatı hatırlatacak bir şey kalmadı son zamanlarda

Oysa bir " çıt " yeterdi

Bir " çıt " kelimelerime ses, yüreğime nefes getirmeye, pulumdan da vazgeçmezdim.

Bir mektubum, okunmuş ama hiç anlaşılmamış

Canımı oydum, kelimelerimi sakladım

Tarihte düşmüyor sayfalarım

Zarfımı kapattım, pulumdan ayrıldım

Sadece acımı taşıyorum artık satır aralarım

Geç oldu!

Çok geç!

Ölüm rengine bürünüp, dolaşıyorum hayatın kıyısında.

Tuğba Topal